

تنها طبقه کارگر میتواند به توحش
ماشین سرکوب بورژوازی پایان دهد!

کموناردها گیوتین را پای مجسمه ولتر می سوزانند

صدای انترناسیونالیستی

«این چه نوع جامعه ای است که وسیله ای بهتر از جلاّد برای دفاع از خود نمی‌شناسد.»

مارکس

بورژوازی جنایتکار اسلامی در روزها و هفته‌های اخیر موج جدیدی از اعدام‌ها را به راه انداخته است. دژخیمان اسلامی ۲ مخالف سیاسی را سر بر دار کردند، یکی از آنها از دستگیرشدگان اعتراضات بود و دیگری نیز مخالف سیاسی دیگری بود. تاریخ بورژوازی ننگین اسلامی، تاریخی مملو از خون بوده است. این حکومت خدا بر روی زمین در خون دنیا آمد و با خون نیز توانست خودش را تثبیت کند. در دهه ۶۰ شمسی جنایتکاران اسلامی ده‌ها هزار انسان معترض به توحش اسلامی را به زنجیر کشیدند و ده‌ها هزار زندانی سیاسی را قتل عام کردند. اعدام، کشتار، قتل عام، خونریزی بخشی از عملکرد روزانه بورژوازی اسلامی در طول حیات ننگین‌اش بوده است.

اعدام یک قتل عمد است و توسط هر کسی و به هر بهانه‌ای که انجام گرفته باشد، بیانگر توحش است. طبقه کارگر در طول تاریخ خود مخالف اعدام بوده است. بدنبال اولین قدرت کارگری در کمون پاریس، کمون مجازات اعدام را لغو کرد، همه گیوتین‌ها جمع آوری شدند و در حضور مردم به آتش کشیده شدند. بدنبال پیروزی انقلاب اکتبر، مجازات اعدام لغو شد. قرار بود محاکمه خانواده رومانف به

کیفر خواستی علیه بورژوازی جهانی تبدیل شود. تنها در سایه لشکرکشی قدرت‌های امپریالیستی و در جریان جنگ داخلی بود که ناچار شدند، مجدداً ابقاء کنند.

سرکوب، اعدام و قتل عام محصول نظام توحش سرمایه‌داری با روبنای ایدئولوژیک اسلامی است و پایان دادن به توحش ماشین سرکوب بورژوازی، از جمله اعدام تنها توسط طبقه کارگر و آن هم تنها از طریق تشدید مبارزه طبقاتی امکان پذیر است. دستاویز شدن به دمکرات‌ها و یا دیگر نهادهای بورژوایی جهانی صرفاً در راستای ارائه توهّم‌های کاذب است تا غول خفته، طبقه کارگر به قدرت طبقاتی خود آگاه نشود. صرفاً در راستای این است که طبقه کارگر به عنوان یک طبقه اجتماعی به قدرت تاریخی خود واقف نشود.

اشک تمساح ریختن گانگسترهای دمکرات که جنایتکاران بورژوازی اسلامی باید حقوق بشر را رعایت کنند و نگرانی دمکرات‌ها از نقض حقوق بشر در شرایط کنونی ایران و حمایت‌شان از اعتراضات و اعمال تحریم‌های حقوق بشری بیشتر، بخشی از گُر تبلیغاتی دمکرات‌ها در راستای اهداف بورژوازی غرب برای تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی و تضعیف موقعیت آن است.

طبقه کارگر، با تشدید مبارزه طبقاتی خود، نه تنها می‌تواند دستگاه سرکوب بورژوازی اسلامی را به چالش بکشد بلکه ماجراجویی جریان‌ات ضد انقلابی و

باند‌های سیاه را نیز به حاشیه براند و افق روشنی به سوی آینده ارائه دهد. چیزی که دستگاه سرکوب بورژوازی اسلامی را بی پروا می‌کند نه قدرت و ابهت آن، بلکه وارد نشدن طبقه کارگر به جدال‌های طبقاتی به عنوان یک طبقه اجتماعی است.

علت این مسئله نیز شکست تاریخی طبقه کارگر چه در سطح جهانی و چه در سطح منطقه‌ای بوده است که باعث شده طبقه کارگر هنوز قادر نباشد کمر خود را به عنوان یک طبقه اجتماعی راست کند و مهر خود را به حوادث اجتماعی بزند.

سرمایه داری بوی خون، کثافت، اعدام، قتل عام، جنگ، بربریت و ... می‌دهد. تنها با به زیر کشیدن سرمایه‌داری از طریق انقلاب کمونیستی است که طبقه کارگر می‌تواند به توحش سرمایه داری پایان دهد و یک نظامی شایسته کرامت انسانی، نظامی شایسته بشریت، یک جامعه بدون اعدام، بدون قتل عام، بدون بردگی مزدی، بدون طبقه ارائه دهد. بیش از هر زمان دیگری آینده بشریت در دستان طبقه کارگر است.

برای پایان دادن به اعدام، سرمایه‌داری را باید به زیر کشید!

فیروز اکبری

۳ بهمن ۱۴۰۲

ایمیل :

contact@internationalistvoice.org

وبسایت :

<https://www.internationalistvoice.org>

کانال تلگرام :

<https://t.me/intvoice>

تویتر :

https://twitter.com/int_voice